Tidens natur

Alt har sin tid, alt under himlen har sin tid. Prædikeren 3:1

Pentateuken

Og efter nogen tid bragte Kain en offergave af markens afgrøde til Herren. 1 Mosebog 4:3

Men min pagt vil jeg oprette med Isak, som Sara skal føde dig på denne tid næste år. 1 Mosebog 17:21

Og han sagde: "Jeg vender visselig tilbage til dig ved den fastsatte tid, og se, din hustru Sara skal have en søn." Og Sara hørte det i teltdøren bag ham. Abraham og Sara var gamle og højt oppe i alderdommen, og det gik Sara ikke længere efter kvinders skik. Derfor lo Sara ved sig selv og sagde: "Skal jeg have lyst, når jeg er blevet gammel, når min herre også er gammel?" Og Herren sagde til Abraham: "Hvorfor lo Sara og sagde: "Skal jeg sandelig føde et barn, når jeg er gammel? Er noget for vanskeligt for Herren? Til den fastsatte tid vender jeg tilbage til dig ved den fastsatte tid, og Sara skal have en søn." 1 Mosebog 18:10-14

For Sara blev frugtsommelig og fødte Abraham en søn i hans alderdom, på den tid, Gud havde sagt til ham. 1 Mosebog 21:2

Og han lod sine kameler knæle uden for byen ved en vandbrønd ved aftenstid, den tid kvinderne går ud for at hente vand. 1 Mosebog 24:11

Og han sagde: "Se, det er endnu højdag, og det er endnu ikke tid til at samle kvæget sammen. Vand fårene og gå hen og vogt dem." 1 Mosebog 29:7

Så skal min retfærdighed svare mig i fremtiden, når den kommer for dit ansigt som min løn: Alt, der ikke er plettet og spættet blandt gederne, og brunt blandt fårene, skal regnes for stjålet hos mig. 1 Mosebog 30:33

Og det skete, da kvæget blev drægtigt, at jeg løftede mine øjne og så i en drøm, og se, vædderne, som sprang på kvæget, var ringstribede, plettede og brogede. 1 Mosebog 31:10

Og det skete, mens hun skulle føde, se, da var der tvillinger i hendes livmoder. 1 Mosebog 38:27

Og fra den tid han havde sat ham til at opsyne sit hus og alt, hvad han ejede, velsignede Herren egypterens hus for Josefs skyld, og Herrens velsignelse var over alt, hvad han ejede i huset og på marken. 1 Mosebog 39:5

For hvis vi ikke havde tøvet, var vi nu helt sikkert vendt tilbage anden gang. 1 Mosebog 43:10

Da tiden nærmede sig, at Israel skulle dø, kaldte han sin søn Josef til sig og sagde til ham: "Hvis jeg har fundet nåde for dine øjne, så læg din hånd under min hofte og vær god og trofast mod mig; begrav mig ikke i Egypten!" 1 Mosebog 47:29

Og det skete efter nogen tid, at Egyptens konge døde, og Israels børn sukkede og skreg på grund af trældommen, og deres råb nåede op til Gud på grund af trældommen. 2. Mosebog 2:23

Men Farao forhærdede også denne gang sit hjerte og lod ikke folket gå. 2. Mosebog 8:32

Og Herren fastsatte en tid og sagde: "I morgen vil Herren gøre dette i landet. For på denne tid vil jeg sende alle mine plager over dit hjerte, over dine tjenere og over dit folk, for at du skal vide, at der ikke er nogen som mig på hele jorden. Se, i morgen omkring denne tid vil jeg lade det regne et meget voldsomt haglvejr, som der ikke har været magen til i Egypten, fra dets grundlæggelse og indtil nu." Da sendte Farao bud efter Moses og Aron og sagde til dem: "Jeg har syndet denne gang. Herren er retfærdig, men jeg og mit folk er ugudelige." 2. Mosebog 9:5,14,18,27

Og når din søn i fremtiden spørger dig: "Hvad er dette?", skal du svare ham: "Med stærk hånd førte Herren os ud af Egypten, af trællehuset." Da Farao dog nægtede at lade os gå, dræbte Herren alle førstefødte i Egypten, både de førstefødte af mennesker og de førstefødte af kvæg. Derfor ofrer jeg til Herren alt, hvad der åbner moderlivet, af hankøn, men alle mine førstefødte børn køber jeg." 2. Mosebog 13:14-15

Hvis han rejser sig igen og går ud med sin stav, skal den, der slog ham, være uskyldig; kun skal han erstatte tabet af sin tid og sørge for, at han bliver fuldstændig helbredt. Men hvis oksen har plejet at støde med sit horn tidligere, og det er blevet vidnet for dens ejer, og han ikke har holdt ham inde, men har dræbt en mand eller en kvinde, skal oksen stenes, og dens ejer skal også lide døden. Eller hvis det er kendt, at oksen har plejet at støde tidligere, og dens ejer ikke har holdt ham inde, skal han visselig gengælde okse for okse, og det døde skal være hans eget. 2. Mosebog 21:19,29,36

Du skal holde de usyrede brøds fest. (Du skal spise usyret brød i syv dage, som jeg befalede dig, på den fastsatte tid i måneden abib, for i den måned drog du ud af Egypten. Ingen må træde tomhændet frem for mig.) 2. Mosebog 23:15

Du skal holde de usyrede brøds fest. Syv dage skal du spise usyret brød, som jeg befalede dig, på den rette tid i måneden Abib, for i måneden Abib drog du ud af Egypten. Seks dage skal du arbejde, men på den syvende dag skal du hvile. I høsttiden og i høsttiden skal du hvile. 2 Mosebog 34:18,21

Og hvis plagen er forsvundet fra tøjet, hvad enten det er kædegarn eller vævet stof eller hvad som helst af skind, som du vasker, skal det vaskes anden gang, og så er det rent. 3 Mosebog 13:58

Og hvis en kvinde har blødninger i mange dage uden for sin separations tid, eller hvis det varer længere end hendes separations tid, skal alle dage med hendes urenhed være som hendes separations dage: hun skal være uren. 3 Mosebog 15:25

Du må ikke tage en hustru til hendes søster for at plage hende eller blotte hendes blusel ved siden af den anden, mens hun lever. 3 Mosebog 18:18

Uanset levitternes byer og husene i de byer, de ejer, kan levitterne indløse dem når som helst. Og han skal regne med køberen fra det år, han blev solgt til ham, indtil jubelåret. Prisen for hans salg skal være i forhold til antallet af år, i forhold til en daglejers tid. 3 Mosebog 25:32,50

Og tærskningen skal række til høsten, og høsten skal række til såtiden, og I skal spise jer mætte af jeres brød og bo trygt i jeres land. 3 Mosebog 26:5

Og hvordan landet er, om det er fedt eller magert, om der er skov i det eller ej. Vær modige og bring noget af landets frugt. Det var de første druers tid. 4 Mosebog 13:20

Og de skal fortælle det til dette lands indbyggere, for de har hørt, at du, Herre, er iblandt dette folk, at du, Herre, har vist sig ansigt til ansigt, og at din sky står over dem, og at du går foran dem om dagen i en skysøjle og om natten i en ildsøjle. 4 Mosebog 14:14

Hvordan vore fædre drog ned til Ægypten, og vi har boet i Ægypten i lang tid, og hvordan Ægypterne plagede os og vore fædre. 4 Mosebog 20:15

Og jeg befalede jer dengang: Herren jeres Gud har givet jer dette land at tage i besiddelse. I skal drage over bevæbnede foran jeres brødre, Israels børn, alle som er våbenføre. Og jeg befalede Josua dengang: Dine øjne har set alt, hvad Herren jeres Gud har gjort ved disse to konger. Således skal Herren gøre ved alle de riger, som du drager over til. Femte Mosebog 3:18,21

Og Herren befalede mig dengang at lære jer love og retsregler, så I kunne handle efter dem i det land, I skal over og tage i besiddelse. 5 Mosebog 4:14

På den tid sagde Herren til mig: "Hug dig to stentavler ligesom de første, og kom op til mig på bjerget og lav dig en ark af træ." På den tid udskilte Herren Levis stamme til at bære Herrens pagts ark og stå for Herrens åsyn og tjene ham og velsigne i hans navn, indtil denne dag. Og jeg blev på bjerget, ligesom første gang, fyrre dage og fyrre nætter; og Herren bønhørte mig også på den tid, og Herren ville ikke ødelægge dig. 5 Mosebog 10:1,8,10

Når du belejrer en by i lang tid og fører krig imod den for at indtage den, må du ikke ødelægge dens træer ved at hugge øksen imod dem. Du må spise af dem, men du må ikke fælde dem (for markens træer er menneskets liv) for at bruge dem til belejring. 5 Mosebog 20:19

Historie

Og det skete, ved den tid porten skulle lukkes, da det blev mørkt, at mændene gik ud; hvor mændene gik hen, ved jeg ikke; forsæt dem hurtigt, for I skal indhente dem. Josva 2:5

Da kaldte Josua de tolv mænd, som han havde udpeget af israelitterne, én mand af hver stamme. Og Josua sagde til dem: Gå foran Herren jeres Guds ark midt ud i Jordan, og tag hver af jer en sten på sin skulder, svarende til antallet af israelitternes stammer. For at dette kan være et tegn iblandt jer, så at når jeres børn i fremtiden spørger deres fædre: Hvad mener I med disse sten? Da skal I svare dem: At Jordans vand blev afskåret foran Herrens pagts ark; da den gik over Jordan, blev Jordans vand afskåret. Og disse sten skal være et minde for israelitterne til evig tid. Josua 4:4-7

På den tid sagde Herren til Josua: "Lav dig skarpe knive og omskær Israels børn for anden gang." Josua 5:2

Og det skete ved syvende gang, da præsterne blæste i hornene, at Josua sagde til folket: "Råb, for Herren har givet jer byen." Josua 6:16

Da Ajs konge så det, skyndte de sig tidligt op, og byens mænd drog ud i kamp mod Israel, han og hele hans folk, på et fastsat tidspunkt foran sletten; men han vidste ikke, at der lå folk i baghold mod ham bag byen. Josva 8:14

Og alle disse konger og deres land tog Josua på én gang, fordi Herren, Israels Gud, kæmpede for Israel. Josua 10:42

Herren sagde til Josua: "Frygt ikke for dem, for i morgen ved denne tid vil jeg give dem alle faldne foran Israel. Du skal skære haserne over deres heste og brænde deres vogne op med ild." På den tid vendte Josua tilbage og indtog Hazor og huggede dets konge ned med sværdet, for Hazor var fordum hovedet over alle disse riger. Josua førte krig i lang tid mod alle disse konger. På den tid kom Josua og udryddede anakiterne fra bjergene, fra Hebron, fra Debir, fra Anab og fra alle Judas bjerge og fra alle Israels bjerge. Josua udslettede dem og deres byer fuldstændigt. Josua 11:6,10,18,21

Derfor sagde vi: Når de siger således til os eller til vore slægter i fremtiden, skal vi atter sige: Se på billedet af Herrens alter, som vore fædre lavede, ikke til brændofre eller slagtofre, men det er et vidne mellem os og jer. Josva 22:28

Og lang tid efter at Herren havde givet Israel ro for alle dets fjender rundt omkring, blev Josua gammel og høj i alderdommen. Josua 23:1

Gå og råb til de guder, I har udvalgt; lad dem udfri jer i jeres trængsels tid. Dommerne 10:14

Og det skete efter nogen tid, at Ammons børn førte krig mod Israel. Mens Israel boede i Heshbon og dets landsbyer og i Aroer og dets landsbyer og i alle byerne, der ligger langs Arnons bred, i tre hundrede år? Hvorfor genvandt I dem da ikke i den tid? Dommerne 11:4,26

Men hans hustru sagde til ham: "Hvis Herren havde behaget at dræbe os, ville han ikke have taget imod brændoffer og afgrødeoffer fra os, og han ville ikke have vist os alt dette og ikke have fortalt os sådant som dette på dette tidspunkt." Dommerne 13:23

Men hans far og mor vidste ikke, at det var fra Herren, at han søgte anledning mod filistrene; for på den tid herskede filistrene over Israel. Dommerne 14:4

Da tiden kom, efter at Hanna var blevet gravid, fødte hun en søn og kaldte ham Samuel, idet hun sagde: "Fordi jeg har bedt Herren om ham." 1 Samuel 1:20

Og Herren kaldte igen på Samuel for tredje gang. Og han stod op og gik hen til Eli og sagde: "Her er jeg, for du kaldte på mig." Da forstod Eli, at Herren havde kaldt på drengen. 1 Samuel 3:8

I morgen ved denne tid sender jeg dig en mand fra Benjamins land, og ham skal du salve til at være fyrste over mit folk Israel, så han kan frelse mit folk fra filistrenes hånd, for jeg har set til mit folk, fordi deres råb er nået til mig. 1 Samuel 9:16

Og de sagde til de sendebud, der var kommet: "Sådan skal I sige til mændene i Jabesj i Gilead: I morgen, når solen bliver hed, skal I få hjælp." Og sendebudene kom og fortalte det til mændene i Jabesj, og de blev glade. 1 Samuel 11:9

Og den tid David var konge i Hebron over Judas hus, var syv år og seks måneder. 2 Samuel 2:11

Også i fortiden, da Saul var konge over os, var det du, der førte Israel ud og ind. Herren sagde til dig: Du skal vogte mit folk Israel, og du skal være fyrste over Israel. 2 Samuel 5:2

Lige siden jeg førte Israels børn op fra Egypten og indtil denne dag, har jeg ikke boet i noget hus, men har vandret i telt og i tabernakel, og lige siden jeg satte dommere over mit folk Israel og lod dig finde ro for alle dine fjender, har Herren forkyndt dig, at han vil bygge dig et hus. 2 Samuel 7:6

Og det skete, efter årets udgang, på den tid kongerne drager ud i krig, at David sendte Joab afsted med sine tjenere og hele Israel; og de udryddede ammonitterne og belejrede Rabba. Men David blev i Jerusalem. 2 Samuel 11:1

Absalom sendte derfor bud efter Joab for at få ham sendt til kongen, men han ville ikke komme til ham, og da han sendte bud igen anden gang, ville han ikke komme. 2 Samuel 14:29

Da sagde Hushaj til Absalom: "Det råd, Akitofel har givet, er ikke godt på dette tidspunkt." 2 Samuel 17:7

Så gik Amasa hen for at samle Judas mænd, men han ventede længere end den fastsatte tid, som han havde fastsat for ham. 2 Samuel 20:5

Da sagde hun: "I gamle dage plejede man at sige: De skal rådspørge i Abel." Og således afsluttede de sagen. 2 Samuel 20:18

Dette er navnene på Davids vældige mænd: Takmonitten, der sad i tronen, øverst blandt høvedsmændene; det var Adino, esnitten; han løftede sit spyd mod otte hundrede, som han dræbte på én gang. Tre af de tredive høvdinge drog ned og kom til David i høsttiden til Adullams hule, og filistrenes flok slog lejr i Refaimdalen. Benaja, Jojadas søn, søn af en tapper mand, fra Kabze'el, som havde udført mange gerninger, dræbte to løvelignende mænd fra Moab. Han drog også ned og dræbte en løve midt i en grav, mens det sneede. 2 Samuel 23:8,13,20

Så sendte Herren pest over Israel fra morgenstunden til den fastsatte tid, og der døde halvfjerds tusind mand af folket fra Dan til Be'ersheba. 2 Samuel 24:15

Og hans far havde aldrig gjort ham vred ved at sige: "Hvorfor har du gjort sådan?" Han var også en meget smuk mand, og hans mor fødte ham efter Absalom. 1 Kongebog 1:6

Og til præsten Ebjatar sagde kongen: "Gå til Anatot, til dine marker, for du fortjener døden; men jeg vil ikke lade dig dø denne gang, fordi du bar Herren HERRENs ark foran min far David, og fordi du har lidt pinsler i alt det, hvorpå min far blev plaget." 1 Kongebog 2:26

Og på den tid holdt Salomon en fest og hele Israel med ham, en stor forsamling, fra Hamat-indgangen til Ægyptens flod, for Herren vor Guds ansigt, syv dage og syv dage, ja, fjorten dage. 1 Kongebog 8:65

At Herren anden gang viste sig for Salomon, ligesom han havde vist sig for ham i Gibeon. 1 Kongebog 9:2

Og det skete, ved den tid, aftenofferet skulle bringes, at profeten Elias trådte frem og sagde: Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud, lad det i dag blive kendt, at du er Gud i Israel, og at jeg er din tjener, og at jeg har gjort alt dette på dit ord! 1 Kongebog 18:36

Og det skete ved syvende gang, at han sagde: Se, der stiger en lille sky op af havet, som en mands hånd. Og han sagde: Gå op og sig til Akab: Spænd din vogn og stig ned, at regnen ikke skal stoppe dig. 1 Kongebog 18:44

Da kom Herrens engel igen anden gang, rørte ved ham og sagde: "Stå op og spis, for rejsen er for lang for dig." 1 Kongebog 19:7

Og han sagde: "Ved denne tid, omkring denne leveår, skal du omfavne en søn." Men hun sagde: "Nej, min herre, du Guds mand, lyv ikke for din tjenestepige!" Og kvinden blev frugtsommelig og fødte en søn på den tid, som Elisa havde sagt til hende, omkring denne leveår." 2 Kongebog 4:16-17

Og han sagde til ham: "Følgte ikke mit hjerte med dig, da manden vendte tilbage fra sin vogn for at møde dig? Er det tid til at tage imod penge og til at tage imod klæder og olivenlunde og vingårde og får og okser og trælle og tjenestepiger?" 2 Kongebog 5:26

Elisa sagde da: "Hør Herrens ord! Så siger Herren: I morgen omkring denne tid skal et mål fint mel sælges for en sekel og to mål byg for en sekel i Samarias port." 2 Kongebog 7:1

Pinehas, Eleazars søn, var før i tiden deres hersker, og Herren var med ham. 1 Krønikebog 9:20

Og desuden før i tiden, selv da Saul var konge, var det dig, der førte Israel ud og ind; og Herren din Gud sagde til dig: Du skal vogte mit folk Israel, og du skal være fyrste over mit folk Israel. 1 Krønikebog 11:2

Og dette er antallet af Davids helte: Jashobeam, en Hakmonit, den øverste af høvedsmændene; han løftede sit spyd mod tre hundrede, som han havde fældet på én gang. 1 Krønikebog 11:11

Da David så, at Herren havde svaret ham på jebusitten Ornans tærskeplads, bragte han et offer der. 1 Krønikebog 21:28

Og det skete, at efter nogen tid, efter to års forløb, faldt hans indvolde ud på grund af hans sygdom, og han døde af svære sygdomme. Og hans folk gjorde ikke en ild for ham, sådan som hans fædre gjorde. 2 Krønikebog 21:19

Da levitterne bragte kisten til kongens embede, kom kongens skriver og ypperstepræstens embedsmand og tømte kisten, tog den og bragte den tilbage til sin plads. Således gjorde de dag for dag og samlede penge i overflod. 2 Krønikebog 24:11

Efter den tid, da Amazja havde vendt sig bort fra Herren, stiftede de en sammensværgelse i Jerusalem mod ham, og han flygtede til Lakisj. Men de sendte bud efter ham til Lakisj og dræbte ham der. 2 Krønikebog 25:27

Og i sin nøds stund forsyndede han sig endnu mere mod Herren. Det er denne kong Akaz. 2 Krønikebog 28:22

Og kongen sagde til mig, mens dronningen sad hos ham: "Hvor lang skal din rejse vare, og hvornår vender du tilbage?" Kongen fandt det godt at sende mig, og jeg fastsatte et tidspunkt for ham. Nehemias 2:6

Derfor gav du dem i deres fjenders hånd, som plagede dem; og i deres nøds stund, når de råbte til dig, hørte du dem fra himlen; og i din store barmhjertighed gav du dem frelsere, som frelste dem af deres fjenders hånd. Nehemias 9:27

For hvis du tier helt og holdent i denne tid, så skal der komme redning og udfrielse for jøderne fra et andet sted; men du og din fars hus skal ødelægges. Og hvem ved, om du er kommet til riget med henblik på en tid som denne? Ester 4:14

Poesi

Har mennesket ikke en fastsat tid på jorden? Er hans dage ikke som en daglejers dage? Job 7:1

Når en mand dør, lever han så igen? Jeg vil vente alle mine fastsatte dage, indtil min forandring kommer. Job 14:14

Ved du, hvornår klippebukkene føder, eller kan du lægge mærke til, hvornår hinderne kælver? Kan du tælle de måneder, de er gået, eller kender du den tid, de føder? Job 39:1-2

Du har givet mig mere glæde end dengang deres korn og deres most voksede. Salme 4:7

Herren vil være en tilflugt for de undertrykte, en tilflugt i nødens tid. Salme 9:9

Herrens ord er rene ord, som sølv, lutret i en jordovn, lutret syv gange. Salme 12:6

Du gør dem som en gloende ovn i din vredes stund; Herren opsluger dem i sin harme, ilden fortærer dem. Salme 21:9

For i nødens stund skjuler han mig i sin hytte, i sit telts skjul skjuler han mig, han støtter mig på en klippe. Salme 27:5

Mine tider er i din hånd, frels mig fra mine fjenders hånd, fra dem, der forfølger mig. Salme 31:15

For dette skal enhver gudfrygtig bede til dig, når du findes; sandelig, i oversvømmelser af store vande skal de ikke komme nær ham. Salme 32:6

(En salme af David, da han ændrede sin opførsel foran Abimelek; han drev ham bort, og han drog bort.) Jeg vil prise Herren til alle tider, hans lovsang skal altid være i min mund. Salme 34:1

De skal ikke blive til skamme i onde tider, og i hungersnødens dage skal de mættes. Men de retfærdiges frelse kommer fra Herren, han er deres styrke i nødens tid. Salme 37:19,39

(Til sangmesteren. En salme af David.) Velsignet er den, der tager sig af de fattige; Herren udfrier ham i nødens stund. Salme 41:1

Vi har hørt med vore ører, Gud, vore fædre har fortalt os om, hvad du gjorde i deres dage, i fordums tid. Salme 44:1

Når jeg er bange, stoler jeg på dig. Salme 56:3

Stol på ham til alle tider, I folk, udøs jeres hjerte for ham, Gud er vores tilflugt. Sela. Salme 62:8

Men jeg, min bøn er til dig, Herre, i en nådig tid: Gud, i din store nåde, svar mig i din frelses sandhed. Salme 69:13

Forkast mig ikke i alderdommens tid, svigt mig ikke, når min kraft svigter. Salme 71:9

Men han var fuld af barmhjertighed, tilgav deres skyld og udslettede dem ikke; ja, mange gange vendte han sin vrede bort og opildnede ikke al sin harme. Salme 78:38

Herrens hadere burde have underkastet sig ham, men deres tid burde have varet evigt. Salme 81:15

Husk, hvor kort min tid er, hvorfor har du skabt alle mennesker forgæves? Salme 89:48

Du skal rejse dig og forbarme dig over Zion, for tiden er inde til at vise hende nåde, ja, den satte tid er kommet. Salme 102:13

Han sendte en mand foran dem, Josef, som blev solgt som træl, og de plagede ham med lænker, han blev lagt i jern, indtil hans ord kom, Herrens ord prøvede ham. Kongen sendte bud og lod ham gå fri, folkets hersker. Salme 105:17-20

Salige er de, der holder fast ved ret, de, der øver retfærdighed til enhver tid. Salme 106:3

Mange gange frelste han dem, men de provokerede ham med deres råd og blev ydmyget for deres misgerning. Alligevel så han til deres nød, da han hørte deres råb. Salme 106:43-44

Herrens navn være lovet fra nu af og til evig tid. Salme 113:2

Men vi vil prise Herren fra nu af og til evig tid. Pris Herren. Salme 115:18

Min sjæl brister af længsel efter dine domme til enhver tid. Salme 119:20

Syv gange om dagen priser jeg dig for dine retfærdige domme. Salme 119:64

Det er tid for dig, Herre, at gribe ind, for de har tilsidesat din lov. Salme 119:126

Herren skal bevare din udgang og din indgang fra nu af og til evig tid. Salme 121:8

(En sang om graderne.) Mange gange har de plaget mig fra min ungdom, må Israel nu sige: Mange gange har de plaget mig fra min ungdom, men de har ikke overvundet mig. Salme 129:1-2

En ven viser kærlighed til enhver tid, en bror fødes til at imødekomme modgang. Ordsprogene 17:17

For syv gange falder en retfærdig mand og rejser sig igen, men de ugudelige styrter i ulykke. Ordsprogene 24:16

Som kulden af sne i høsttiden er en trofast budbringer for dem, der sender ham, for han giver sin herres sjæl ny energi. At stole på en troløs mand i nødens stund er som en knækket tand og en fod, der går ud af led. Ordsprogene 25:13,19

Er der noget, hvorom man kan sige: "Se, dette er nyt?" Det har eksisteret fra fordums tid, før os. Prædikeren 1:10

Alt har sin tid, og hver gerning under himlen har sin tid: En tid til at fødes og en tid til at dø, en tid til at plante og en tid til at rykke det plantede op, en tid til at slå ihjel og en tid til at læge, en tid til at nedbryde og en tid til at bygge op, en tid til at græde og en tid til at le, en tid til at sørge og en tid til

at danse, en tid til at kaste sten og en tid til at samle sten sammen, en tid til at omfavne og en tid til at lade være med at omfavne, en tid til at hente og en tid til at miste, en tid til at beholde og en tid til at kaste væk, en tid til at rive og en tid til at sy, en tid til at tie stille og en tid til at tale, en tid til at elske og en tid til at hade, en tid til krig og en tid til fred. Hvad vinding har den, der arbejder, i det, han slider med? Jeg har set den slid, som Gud har givet menneskenes sønner at øve sig i. Alt har han skabt smukt til sin tid, og han har lagt verden i deres hjerte, så at intet menneske kan finde ud af det værk, Gud gør, fra begyndelsen til slutningen. Jeg ved, at der ikke er noget godt i dem, undtagen at et menneske skal glæde sig og gøre godt i sit liv. Og at ethvert menneske skal spise og drikke og nyde det gode ved alt sit arbejde, det er Guds gave. Jeg ved, at alt, hvad Gud gør, skal vare evigt; intet kan lægges til, og intet kan tages fra; og Gud gør det, for at menneskene skal frygte for hans ansigt. Det, der har været, er nu, og det, der skal ske, har allerede været, og Gud kræver det, der er forbi. Og jeg så under solen, at dommens sted var der, og retfærdighedens sted var der uretfærdighed. Jeg sagde i mit hjerte: Gud skal dømme den retfærdige og den ugudelige, for der er en tid til hvert formål og til hvert værk. Prædikeren 3:1-17

Vær ikke alt for ond, vær ikke tåbelig! Hvorfor skulle du dø før tid? Prædikeren 7:17

Den, der holder budet, skal ikke mærke noget ondt, og en vis mands hjerte kender både tid og dom. For til enhver hensigt er der tid og dom, derfor er menneskets elendighed stor over ham. For han ved ikke, hvad der skal ske, for hvem kan sige ham, hvornår det skal ske? Der er intet menneske, der har magt over ånden til at holde den tilbage, og han har heller ikke magt på dødens dag, og der er ingen udfrielse i krigen, og ugudelighed skal ikke redde dem, der er givet til den. Alt dette har jeg set, og jeg har rettet mit hjerte mod alt, hvad der sker under solen: Der er en tid, hvor et menneske hersker over et andet til skade for ham selv. Prædikeren 8:5-9

Selv om en synder gør ondt hundrede gange og hans dage bliver lange, ved jeg dog, at det skal gå dem vel, der frygter Gud, dem, der frygter for hans åsyn. Prædikeren 8:12

Jeg så igen under solen, at det ikke er de hurtige, og ikke de stærke, der har væddeløb, og ikke de vise, der har brød, ikke de kloge, og ikke de kyndige, og ikke de kyndige, der har yndest. Tid og tilfældighed rammer dem alle. For mennesket kender ikke sin tid, som fiskene fanges i et ondt net, og som fuglene fanges i snaren, således fanges menneskenes sønner i en ond tid, når den pludselig rammer dem. Prædikeren 9:11-12

Blomsterne viser sig på jorden, fuglenes sangtid er kommet, skildpaddens stemme høres i vort land; Højsangen 2:12

Profeti

Herre, vær os nådig, vi har ventet på dig, vær deres arm hver morgen, vor frelse i nødens tid. Esajas 33:2

Visdom og kundskab skal være din tids fasthed og din frelses styrke; frygt for Herren er hans skat. Esajas 33:6

Frygt ikke, og vær ikke bange! Har jeg ikke fortalt dig det fra dengang og forkyndt det? I er mine vidner. Er der en Gud ved siden af mig? Ja, der er ingen Gud, jeg kender ingen. Esajas 44:8

Fortæl det, og bring det frem, ja, lad dem rådslå sammen: Hvem har forkyndt dette fra oldtiden, hvem har forkyndt det fra dengang? Er det ikke mig, Herren? Der er ingen anden Gud end mig, en retfærdig Gud og en frelser, der er ingen anden end mig. Esajas 45:21

du forkynder enden fra begyndelsen, og fra oldtiden om det, som endnu ikke er sket, du siger: "Mit råd skal stå fast, og jeg vil fuldføre alt, hvad jeg vil." Esajas 46:10

Han siger til en træstamme: "Du er min fader", og til en sten: "Du har født mig!" For de har vendt mig ryggen og ikke ansigtet, men i deres nød siger de: "Rejs dig og frels os!" Men hvor er dine guder, som du har skabt dig? Lad dem rejse sig, hvis de kan frelse dig i din nøds stund, for dine guder, Juda, er lige så mange som dine byer. Jeremias 2:27-28

På den tid skal de kalde Jerusalem Herrens trone, og alle folkeslagene skal samles dertil, til Herrens navn, til Jerusalem; de skal ikke mere vandre efter deres onde hjertes hårdnakkede opførsel. Jeremias 3:17

Skammede de sig, fordi de havde øvet en vederstyggelighed? Nej, de skammede sig slet ikke, og de kunne ikke rødme. Derfor skal de falde blandt dem, der falder. Når jeg hjemsøger dem, skal de styrtes, siger Herren. Jeremias 6:15

Ja, storken under himlen kender sine fastsatte tider, og skildpadden, tranen og svalen holder øje med deres ankomsttid; men mit folk kender ikke Herrens dom. Blev de skammet, fordi de øvede en vederstyggelighed? Nej, de blev slet ikke skammet, og de kunne ikke rødme. Derfor skal de falde blandt dem, der falder. På deres hjemsøgelses tid skal de styrtes, siger Herren. Vi ventede på fred, men intet godt kom, og på en sundhedstid, og se, der er ulykke! Jeremias 8:7,12,15

Herren sagde: Sandelig, det skal gå din rest vel; sandelig, jeg vil lade fjenden bønfalde dig i ondskabens og nødens tid. Jeremias 15:11

I de dage og til den tid vil jeg lade en retfærdigheds spire frem for David, og han skal øve ret og retfærdighed i landet. Jeremias 33:15

I de dage og på den tid, siger Herren, skal Israels børn komme, de og Judas børn sammen, de skal gå og græde; de skal gå og søge Herren deres Gud. Jeremias 50:4

Se, jeg kommer imod dig, du hovmodige, siger Herren, Hærskarers HERRE, for din dag er kommet, den tid, jeg hjemsøger dig. Jeremias 50:31

Flygt ud af Babylon, og hver mand skal frelse sin sjæl! Lad jer ikke udrydde i dets misgerning, for dette er hævnens tid; han vil gengælde det. Jeremias 51:6

Hvorfor glemmer du os for evigt og svigter os i så lang tid? Klagesangene 5:20

Og din mad, som du skal spise, skal vejes efter vægt, tyve sekel om dagen; du skal spise det fra tid til anden. Du skal også drikke vand efter mål, en sjettedel af en hin; du skal drikke fra tid til anden. Ezekiel 4:10-11

Morgenen er kommet til dig, du som bor i landet! Tiden er kommet, ulykkens dag er nær, og ikke bjergenes lyd. Tiden er kommet, dagen er nær; køberen må ikke glæde sig, og sælgeren må ikke sørge, for vrede er over hele dens larmende mængde. Ezekiel 7:7, 12

Da jeg gik forbi dig og så på dig, se, din tid var kærlighedens tid; og jeg bredte min kappe over dig og dækkede din nøgenhed; ja, jeg svor dig og indgik en pagt med dig, siger den Herre HERREN, og du blev min. Ezekiel 16:8

For dagen er nær, ja, Herrens dag er nær, en skyfyldt dag; det skal være hedningernes tid. Ezekiel 30:3

Og det skal ske på samme tid, når Gog kommer imod Israels land, siger den Herre HERREN, at min harme skal komme op i mit ansigt. Ezekiel 38:18

Kongen svarede og sagde: "Jeg ved med sikkerhed, at I vil vinde tid, for I ser, at sagen er gået fra mig. Men hvis I ikke fortæller mig drømmen, er der kun én beslutning for jer; for I har forberedt løgnagtige og fordærvede ord at tale for mig, indtil tiden skifter. Fortæl mig derfor drømmen, så skal jeg vide, at I kan vise mig dens tydning." Daniel 2:8-9

Så gik Daniel ind og bad kongen om at give ham tid, så han kunne fortælle kongen udtydningen. Daniel 2:16

Han ændrer tider og stunder, afsætter konger og indsætter konger, giver de vise visdom og dem, der har forstand, kundskab. Daniel 2:21

Og ved dagenes ende løftede jeg, Nebukadnesar, mine øjne mod himlen, og min forstand vendte tilbage til mig, og jeg priste den Højeste og priste og ærede ham, som lever evigt, hvis herredømme er et evigt herredømme, og hans rige varer fra slægt til slægt. Og alle jordens indbyggere regnes for intet, og han gør efter sin vilje i himmelens hær og blandt jordens indbyggere. Og ingen kan standse hans hånd eller sige til ham: "Hvad gør du?" Samtidig vendte min fornuft tilbage til mig, og til mit riges ære vendte min ære og glans tilbage til mig, og mine rådgivere og mine herrer søgte mig, og jeg blev stadfæstet i mit rige, og stor majestæt blev tilføjet mig. Nu priser, ophøjer og ærer jeg, Nebukadnesar, himmelens konge, for alle hans gerninger er sandhed og hans veje retfærdighed, og dem, der vandrer i hovmod, kan han ydmyge. Daniel 4:34-37

Da Daniel vidste, at skrivelsen var underskrevet, gik han ind i sit hus, og da vinduerne i hans kammer var åbne mod Jerusalem, faldt han på knæ tre gange om dagen og bad og takkede sin Gud, ligesom han gjorde før. Daniel 6:10

Vid derfor og forstå, at fra den tid befalingen om at genopbygge og genopbygge Jerusalem udgår, indtil Messias, Fyrsten, skal der gå syv uger, og to og halvfjerds uger: Gader og mure skal bygges igen, selv i urolige tider. Daniel 9:25

Så jer selv i retfærdighed, høst i barmhjertighed, bryd brak, for det er tid til at søge Herren, indtil han kommer og lader retfærdighed regne over jer. Hoseas 10:12

For se, i de dage og på den tid, når jeg vender Judas og Jerusalems fangenskab, vil jeg samle alle folkeslag og føre dem ned i Josafats dal og dér føre ret med dem for mit folk og for min arv Israel, som de har spredt blandt folkeslagene og delt mit land. Joel 3:1-2

For jeg kender jeres mange overtrædelser og jeres mægtige synder. De plager de retfærdige, de tager imod bestikkelse og støder de fattige i porten bort fra deres ret. Derfor skal de kloge tie i den tid, for

det er en ond tid. Søg det gode og ikke det onde, for at I må leve, og Herren, Hærskarernes Gud, skal være med jer, som I har sagt. Amos 5:12-14

Herrens ord kom anden gang til Jonas: "Gå til Nineve, den store by, og prædik for den den prædiken, som jeg siger til dig." Jonas 3:1-2

Derfor siger Herren: Se, jeg udtænker onde ting imod denne slægt, som I ikke skal vige fra, og I skal ikke drage hovmodigt frem, for denne tid er ond. Mika 2:3

Da skal de råbe til Herren, men han skal ikke høre dem; han skal skjule sit ansigt for dem på den tid, fordi de har handlet ilde i deres gerninger. Mika 3:4

Hvad udtænker I imod Herren? Han vil gøre ende på det, elendighed skal ikke opstå anden gang. Nahum 1:9

For synet varer endnu til en fastsat tid, men til ende skal det tale og ikke lyve; selv om det tøver, så vent på det; for det skal komme, det tøver ikke. Habakkuk 2:3

Og det skal ske på den tid, at jeg vil ransage Jerusalem med lys og straffe de mænd, der ligger stille på deres bund, som siger i deres hjerte: Herren gør hverken godt eller ondt. Zefanias 1:12

Se, på den tid vil jeg gøre til intet for alle, der plager dig, og jeg vil frelse den haltende og samle den fordrevne; og jeg vil give dem ros og berømmelse i hvert et land, hvor de er blevet gjort til skamme. På den tid vil jeg føre jer tilbage, ja, på den tid jeg samler jer; for jeg vil gøre jer til et navn og en ros blandt alle folk på jorden, når jeg vender jeres fangenskab for jeres øjne, siger Herren. Zefanias 3:19-20

Så siger Hærskarers Herre: Dette folk siger: Tiden er ikke kommet, tiden til at Herrens hus skal bygges. Da kom Herrens ord ved profeten Haggaj: Er det tid for jer at bo i jeres huse med loft, mens dette hus ligger øde? Derfor siger Hærskarers Herre: Se på jeres veje! Haggaj 1:2-4

Jeg vil true æderen for jeres skyld, så han ikke ødelægger jeres marks afgrøde, og jeres vinstok skal ikke miste sin frugt for tidligt på marken, siger Hærskarers Herre. Malakias 3:11

Evangelierne og Apostlenes Gerninger

Fra den tid begyndte Jesus at prædike og sige: Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær. Matthæus 4:17

I har hørt, at der blev sagt af de gamle: Du må ikke slå ihjel; og den, der slår ihjel, skal være skyldig i dommen. Men jeg siger jer: Enhver, der er vred på sin broder uden grund, skal være skyldig i dommen. Og den, der siger til sin broder: Raka! skal være skyldig i rådet. Men den, der siger: Din tåbe! skal være skyldig i helvedes ild. Derfor, hvis du bringer din gave til alteret og der kommer i tanke om, at din broder har noget imod dig, så lad din gave blive der foran alteret og gå bort. Forson dig først med din broder, og kom derefter og bring din gave. Bliv snart enig med din modstander, mens du er på vejen med ham, for at djævelen ikke skal overgive dig til dommeren, og dommeren overgive dig til tjeneren, og du skal kastes i fængsel. Sandelig siger jeg dig: Du skal ingenlunde komme ud derfra, før du har betalt den sidste øre. I har hørt, at der blev sagt til de gamle: Du må ikke begå hor. Men jeg siger jer: Enhver, der ser på en kvinde for at begære hende, har allerede begået hor med hende i sit hjerte. Og hvis dit højre øje forarger dig, så riv det ud og kast det fra dig; for det er

bedre for dig, at et af dine lemmer fortabes, og ikke at hele dit legeme kastes i helvede. Og hvis din højre hånd forarger dig, så hug den af og kast den fra dig; for det er bedre for dig, at et af dine lemmer fortabes, og ikke at hele dit legeme kastes i helvede. Der er sagt: Den, der skiller sig fra sin hustru, skal give hende et skilsmissebrev. Men jeg siger jer: Enhver, der skiller sig fra sin hustru, undtagen for utugts skyld, forårsager, at hun begår hor, og den, der gifter sig med en fraskilt kvinde, begår hor. I har hørt, at det er blevet sagt af oldtiden: Du må ikke sværge falsk, men holde dine eder over for Herren. Men jeg siger jer: Sværg slet ikke, hverken ved himlen, for den er Guds trone, eller ved jorden, for den er hans fodskammel, eller ved Jerusalem, for det er den store konges by. Du må heller ikke sværge ved dit hoved, for du kan ikke gøre et hår hvidt eller sort. Men lad jeres ord være: Ja, ja, nej, nej, for mere end dette kommer af det onde. I har hørt, at der er blevet sagt: Øje for øje og tand for tand. Men jeg siger jer: I må ikke modsætte jer det onde. Men den, der slår dig på din højre kind, så vend også den anden til. Og den, der vil sagsøge dig og tage din kjortel, så lad ham også få din kappe. Og den, der tvinger dig til at gå en mil, så gå med ham to. Giv den, der beder dig, og vend dig ikke bort fra den, der vil låne af dig. I har hørt, at der er sagt: Du skal elske din næste og hade din fjende. Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender, velsign dem, der forbander jer, gør godt mod dem, der hader jer, og bed for dem, der forfølger jer, for at I må blive jeres himmelske faders børn. Han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Hvis I elsker dem, der elsker jer, hvad løn har I så? Gør ikke engang tolderne det samme? Og hvis I kun hilser jeres brødre, hvad gør I så mere end andre? Gør ikke engang tolderne det samme? Vær derfor fuldkomne, ligesom jeres himmelske fader er fuldkommen. Matthæus 5:21-48

Og i morgen bliver det uvejr i dag, for himlen er rød og isrød. I hyklere, I kan nok skelne himlens udseende, men kan I ikke skelne tidernes tegn? Matthæus 16:3

Da kom Peter hen til ham og sagde: »Herre, hvor ofte skal min broder synde imod mig, og jeg tilgiver ham? Indtil syv gange?« Jesus sagde til ham: »Jeg siger dig, ikke indtil syv gange, men indtil halvfjerds gange syv.« Matthæus 18:21-22

Og han sagde: "Gå ind i byen til en sådan mand og sig til ham: Mesteren siger: Min tid er nær; jeg vil holde påske i dit hus med mine disciple." Matthæus 26:18

og sagde: "Tiden er inde, og Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet." Markus 1:15

Peter begyndte da at sige til ham: »Se, vi har forladt alt og fulgt dig.« Jesus svarede: »Sandelig siger jeg jer: Ingen har forladt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller hustru eller børn eller marker for min og evangeliets skyld, uden at han skal få hundrede gange igen nu i denne tid: huse og brødre og søstre og mødre og børn og marker, tillige med forfølgelser, og i den kommende verden evigt liv. Men mange, som er de første, skal blive de sidste, og de sidste de første.« Markus 10:28-31

For i de dage skal der være en sådan trængsel, som der ikke har været fra skabelsens begyndelse, som Gud skabte, indtil nu, og som der heller ikke skal være. Se til, våg og bed, for I ved ikke, hvornår tiden er inde. Markus 13:19,33

Vogt jer! Hvis din broder synder imod dig, så irettesæt ham; og hvis han angrer, så tilgiv ham. Og hvis han synder imod dig syv gange om dagen og syv gange om dagen vender tilbage til dig og siger: Jeg angrer, så skal du tilgive ham. Lukas 17:3-4

Peter sagde da: »Se, vi har forladt alt og fulgt dig.« Og han sagde til dem: »Sandelig siger jeg jer: Der er ingen, som har forladt hus eller forældre eller brødre eller hustru eller børn for Guds riges

skyld, som ikke skal få mange gange mere i denne tid og i den kommende verden evigt liv.« Da tog han de tolv til sig og sagde til dem: »Se, vi går op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet af profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes.« Lukas 18:28-31

Og han sagde: "Se til, at I ikke bliver forført! For mange skal komme i mit navn og sige: 'Jeg er Kristus!' og tiden er nær. Følg dem derfor ikke!" Lukas 21:8

Og de skal falde for sværdets æg og føres bort som fanger til alle folkeslag, og Jerusalem skal nedtrampes af hedningerne, indtil hedningernes tider er til ende. Lukas 21:24

Jesus siger til ham: "Har jeg været så længe hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen. Hvordan kan du så sige: Vis os Faderen?" Johannes 14:9

Dette har jeg talt til jer, for at I ikke skal forarges. De skal udelukke jer af synagogerne. Ja, den tid kommer, da enhver, der slår jer ihjel, skal mene, at han tjener Gud. Og dette skal de gøre mod jer, fordi de ikke kender Faderen eller mig. Men dette har jeg sagt jer, for at I, når tiden kommer, skal huske, at jeg fortalte jer om det. Og dette sagde jeg ikke til jer fra begyndelsen, fordi jeg var med jer. Johannes 16:1-4

Dette har jeg talt til jer i ordsprog, men der kommer en tid, hvor jeg ikke mere skal tale til jer i ordsprog, men åbent forkynde jer om Faderen. Johannes 16:25

Han siger igen til ham for anden gang: »Simon, Jonas' søn, elsker du mig?« Han siger til ham: »Ja, Herre, du ved, at jeg elsker dig.« Han siger til ham: »Vogt mine får.« Han siger til ham for tredje gang: »Simon, Jonas' søn, elsker du mig?« Peter blev bedrøvet, fordi han sagde til ham for tredje gang: »Elsker du mig?« Og han sagde til ham: »Herre, du ved alt, du ved, at jeg elsker dig.« Jesus siger til ham: »Vogt mine får.« Johannes 21:16-17

Da de var kommet sammen, spurgte de ham og sagde: "Herre, vil du på denne tid genoprette riget for Israel?" Og han sagde til dem: "Det tilkommer ikke jer at kende tider eller timer, som Faderen har fastsat i sin egen magt." Apostlenes Gerninger 1:6-7

Omvend jer derfor og vend om, for at jeres synder må blive udslettet, når der kommer tider med vederkvægelse fra Herrens åsyn. Og han skal sende Jesus Kristus, som forud er blevet forkyndt for jer, ham som himlen skal tage imod indtil de tider, da alle ting skal genoprettes, som Gud har talt om ved alle sine hellige profeters mund fra evighed af. Apostlenes Gerninger 3:19-21

Men da tiden nærmede sig for opfyldelsen af det løfte, som Gud havde svoret Abraham, voksede folket og blev talrigt i Egypten, Apostlenes Gerninger 7:17

Og stemmen talte til ham igen, anden gang: "Hvad Gud har renset, må du ikke kalde urent." Apostlenes Gerninger 10:15

De opholdt sig derfor i lang tid og talte frimodigt i Herren, som vidnede om hans nådes ord og lod tegn og undere ske ved deres hænder. Apostlenes Gerninger 14:3

Og han har skabt alle menneskers folk af ét blod til at bo over hele jordens flade og har fastsat de fastsatte tider og grænserne for deres bolig. Men Gud har overset denne uvidenheds tider, men befaler nu alle mennesker alle vegne at omvende sig. Apostlenes Gerninger 17:26,30

Og efter at han havde opholdt sig der nogen tid, drog han bort og rejste efter hinanden gennem hele Galatien og Frygien og styrkede alle disciplene. Apostlenes Gerninger 18:23

Og mens han talte om retfærdighed, afholdenhed og den kommende dom, rystede Felix og svarede: "Gå bort for denne gang; når jeg får en passende tid, vil jeg kalde dig til mig." Apostlenes Gerninger 24:25

Breve

For da vi endnu var kraftesløse, døde Kristus til sin tid for de ugudelige. Romerne 5:6

For jeg mener, at lidelserne i denne tid ikke er værd at regne i forhold til den herlighed, som skal åbenbares på os. Romerne 8:18

Således er der da også i den nuværende tid en rest, som er udvælget af nåde. Romerne 11:5

Og da vi kender tiden, er det nu på høje tid at vågne op af søvne, for frelsen er nu nærmere end da vi kom til tro. Romerne 13:11

Døm derfor ikke før tiden, før Herren kommer, han som både skal bringe det, der er skjult i mørket, frem i lyset og åbenbare hjerternes råd; og da skal hvert menneske få ros af Gud. 1 Korintherbrev 4:5

(For han siger: Jeg har hørt dig i en velbehagelig tid, og på frelsens dag har jeg hjulpet dig. Se, nu er den velbehagelige tid, se, nu er frelsens dag.) 2 Korintherbrev 6:2

Men ved lighed, for at jeres overflod nu i denne tid kan dække deres mangel, for at også deres overflod kan dække jeres mangel, for at der må være lighed, 2 Korintherbrev 8:14

Men jeg siger: Så længe arvingen er et barn, er der ingen forskel på en tjener, selvom han er herre over alt; men han er under opdragere og forvaltere indtil den tid, faderen har fastsat.
Således var også vi, da vi var børn, trælle under verdens børn. Men da tidens fylde kom, udsendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle forløse dem, som var under loven, for at vi skulle få sønekår. Galaterbrevet 4:1-5

for at han i tidernes fylde kunne samle alt til ét i Kristus, både det, som er i himlene, og det, som er på jorden, i ham, Efeserbrevet 1:10

Udnyt tiden, for dagene er onde. Efeserbrevet 5:16

Vandr i visdom over for dem, der er udenfor, og køb tiden ud. Kolossenserbrevet 4:5

Men Ånden siger udtrykkeligt, at i de sidste tider skal nogle falde fra troen, idet de lytter til vildledende ånder og dæmoners lærdomme, 1 Timoteus 4:1

Vid også dette, at i de sidste dage skal der komme hårde tider. 2 Timoteus 3:1

Jeg pålægger dig derfor for Gud og Herren Jesus Kristus, som skal dømme levende og døde ved sin åbenbaring og sit rige: Prædik ordet; vær vedholdende i tide og utide; irettesæt, irettesæt, forman med al langmodighed og lærdom. For der kommer en tid, da de ikke længere vil finde sig i den sunde

lære, men efter deres egne lyster skal de i hobetal sig lærere, fordi de klør i øret; og de skal vende deres øre bort fra sandheden og vende sig til fabler. 2 Timoteus 4:1-4

Men har i sin tid åbenbaret sit ord ved prædikenen, som er mig betroet efter Guds, vor frelsers, befaling; Titus 1:3

Gud, som i fordums tider og på mange måder har talt til fædrene ved profeterne, Hebræerbrevet 1:1

Derfor bør vi give des mere agt på det, vi har hørt, for at vi ikke på noget tidspunkt skal lade det falde fra os. Hebræerbrevet 2:1

Atter fastsætter han en bestemt dag, idet han siger hos David: I dag, efter så lang tid, som der er sagt: I dag, hvis I hører hans røst, så forhærd ikke jeres hjerter. Hebræerne 4:7

Lad os derfor frimodigt træde frem for nådens trone, for at vi kan finde barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid. Hebræerbrevet 4:16

I ved jo ikke, hvad der skal ske i morgen. Hvad betyder jeres liv? Det er en damp, der kun viser sig en kort stund og så forsvinder. Jakob 4:14

Lovet være Gud og vor Herre Jesu Kristi Fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde, til en uforgængelig og ubesmittet og uvisnelig arv, som er bevaret i himlene for jer, som i Guds kraft bevares ved troen til frelse, der er rede til at åbenbares i den sidste tid! 1 Peter 1:3-5

I ved jo, at I ikke blev løskøbt med forgængelige ting som sølv og guld fra den tomme vandel, som I havde overdraget fra jeres fædre, men med Kristi dyrebare blod, som af et lydeløst og pletfrit lam, som jo var forudbestemt før verdens grundlæggelse, men som er åbenbaret i disse sidste tider for jer, I som ved ham tror på Gud, som oprejste ham fra de døde og gav ham herlighed, for at jeres tro og håb kan være i Gud. 1 Peter 1:18-21

Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans storslåede gerninger, som kaldte jer fra mørket til sit underfulde lys. I som før ikke var et folk, men nu er Guds folk. I som ikke fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed. 1 Peter 2:9-10

Hvis prydelse ikke skal være den ydre prydelse med at flete hår, at bære guld eller at iføre sig klæder, men hjertets skjulte menneske, i det uforgængelige, nemlig en sagtmodig og stille ånds prydelse, som er dyrebar for Gud. For sådan pyntede også de hellige kvinder sig i gamle dage, som stolede på Gud, og underordnede sig deres egne mænd, ligesom Sara adlød Abraham og kaldte ham herre. Hvis døtre I er, så længe I gør det gode og ikke frygter nogen forfærdelse. 1 Peter 3:3-6

Eftersom Kristus har lidt for os i kødet, skal også I bevæbne jer med det samme sind. For den, der har lidt i kødet, har holdt op med at synde, så han ikke længere skal leve resten af sin tid i kødet efter menneskers lyster, men efter Guds vilje. For den tid, vi har levet i, er nok for os til at have gjort hedningernes vilje, idet vi har vandret i utugt, lyster, overflod af vin, svir, fester og vederstyggelige afgudsdyrkelser. 1 Peter 4:1-3

For tiden er inde, da dommen skal begynde ved Guds hus. Men hvis den først begynder med os, hvad skal så ende blive med dem, som ikke adlyder Guds evangelium? 1 Peter 4:17

Ydmyg jer derfor under Guds mægtige hånd, for at han kan ophøje jer, når tiden er inde. Kast al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer. 1 Peter 5:6-7

Mine børn, det er den sidste tid; og ligesom I har hørt, at Antikrist skal komme, er der også nu mange antikrister; hvoraf vi ved, at det er den sidste tid. 1 Johannes 2:18

At de sagde til jer, at der i den sidste tid skal være spottere, som vandrer efter deres egne ugudelige lyster. Judas 1:18

Åbenbaring

Salig er den, som læser, og de, som hører profetiens ord og bevarer det, som er skrevet i den; for tiden er nær. Åbenbaringen 1:3

og svor ved ham, som lever i evighedernes evigheder, som skabte himlen og det, som er i den, og jorden og det, som er i den, og havet og det, som er i det, at der ikke længere skal være tid. Åbenbaringen 10:6

Derfor, glæd jer, I himle, og I som bor i dem! Ve dem, der bor på jorden og i havet! Thi Djævelen er steget ned til jer i stor vrede, fordi han ved, at han kun har en kort tid. Åbenbaringen 12:12

Og en anden engel kom ud af templet og råbte med høj røst til ham, som sad på skyen: "Slag din segl ud og høst, for tiden er inde til at høste, for jordens høst er moden." Åbenbaringen 14:15

Og han siger til mig: "Forsegl ikke denne bogs profetiske ord, for tiden er nær." Åbenbaringen 22:10

Apokryfe skrifter

Og for at oplyse os om et lys i Herren vor Guds hus og give os mad i vor trælletid. 1 Esra 8:79

Og igen i tidens løb bragte du oversvømmelsen over dem, der boede i verden, og ødelagde dem. 2 Esra 3:9

Og kan ikke forstå de ting, der er lovet de retfærdige i den kommende tid: for denne verden er fuld af uretfærdighed og skrøbeligheder. For det onde korn er blevet sået i Adams hjerte fra begyndelsen, og hvor meget ugudelighed har det bragt frem til denne tid? Og hvor meget skal det endnu bringe frem, indtil tærsketiden kommer? 2 Esra 4:27,30

For for jer er paradiset åbnet, livets træ er plantet, den kommende tid er beredt, overflod er gjort klar, en by er bygget, og hvile er tilladt, ja, fuldkommen godhed og visdom. 2 Esra 8:52

Han svarede mig da og sagde: "Mål omhyggeligt tiden, og når du ser en del af de tegn, som jeg har fortalt dig før, gå frem, da skal du forstå, at det er netop den tid, hvor den Højeste vil begynde at besøge den verden, han har skabt." 2 Esra 9:1-2

Og han svarede mig og sagde: Ligesom marken er, således er også sædekornet; ligesom blomsterne er, således er også farverne; ligesom arbejderen er, således er også arbejdet; og ligesom landmanden selv er, således er også hans agerbrug; for det var verdens tid. 2 Esra 9:17

Den Højeste har også set på de stolte tider, og se, de er forbi, og hans vederstyggeligheder er fuldbyrdet. 2 Esdras 11:44

Og han sagde til mig: Ligesom du hverken kan søge eller vide, hvad der er i havets dyb, således kan intet menneske på jorden se min Søn eller dem, der er med ham, undtagen om dagen. 2 Esra 13:52

Og eftersom han er en retfærdig dommer, tog han med tiden det fra dig, som han havde givet dig. 2 Esra 14:32

Gå til Medien, min søn, for jeg tror sandelig på det, som profeten Jonas talte om Nineve, at byen skal blive omstyrtet, og at der snarere skal være fred i Medien for en tid, og at vore brødre skal ligge spredt på jorden fra det gode land, og Jerusalem skal blive øde, og Guds hus i den skal blive brændt og ligge øde for en tid, og at Gud igen vil forbarme sig over dem og føre dem tilbage til landet, hvor de skal bygge et tempel, men ikke som det første, før den tidsalders tid er fuldendt; og derefter skal de vende tilbage fra alle deres fangenskabssteder og opbygge Jerusalem i herlighed, og Guds hus skal bygges i den for evigt med en herlig bygning, som profeterne har talt om. Tobit 14:4-5

For nu er det tid til at hjælpe din arv og udføre dine initiativer til at ødelægge de fjender, der har rejst sig imod os. Derefter vendte hver enkelt tilbage til sin arv, og Judit drog til Betulia og forblev i sin egen besiddelse og var i sin tid æret i hele landet. Og der var ingen, der skræmte Israels børn mere i Judits dage og heller ikke længe efter hendes død. Judit 13:5,21,25

For alt offer er for lidt til en liflig duft for dig, og alt fedtet er ikke nok til dit brændoffer; men den, der frygter Herren, er stor til alle tider. Judith 16:16

Husk, Herre, gør dig kendt i vor nøds tid, og giv mig frimodighed, du folkenes konge og al magts Herre. Tilføjelser til Ester 14:12

Og i min mors livmoder blev jeg skabt til at blive kød i ti måneder, sammenpresset i blod, af menneskets sæd og den glæde, der følger med søvn. Salomons visdom 7:2

Hvis en mand ønsker megen erfaring, ved hun om fordums ting og gætter rigtigt på, hvad der skal komme; hun kender talernes finurligheder og kan udlægge dystre sætninger; hun forudser tegn og undere og begivenheder om tider og højtider. Salomons visdom 8:8

Giv mig visdom, som sidder ved din trone, og afvis mig ikke fra dine børns midte! For jeg, din tjener og din tjenestepiges søn, er en svag mand og af lav alder og for ung til at forstå ret og love. For selvom et menneske aldrig er så fuldkomment blandt menneskenes børn, skal han dog ikke være foragtet, hvis din visdom ikke er med ham. Salomons visdom 9:4-6

For du kan vise din store styrke til enhver tid, når du vil, og hvem kan modstå din arms kraft? Salomons visdom 11:21

For også i gamle dage, da de stolte kæmper omkom, undslap verdens håb, der var styret af din hånd, i et svagt kar og efterlod et afkom til alle tider. Salomons visdom 14:6

For i alle ting, Herre, har du ophøjet og herliggjort dit folk, og du har ikke taget let på dem, men du har hjulpet dem til enhver tid og på ethvert sted. Salomons visdom 19:22

Han skal skjule sine ord for en tid, og manges læber skal forkynde hans visdom. Prædikeren 1:24

Hold ud, hold ud, og hast ikke i nødens stund. Prædikeren 2:2

For Herren er fuld af barmhjertighed og barmhjertighed, langmodig og meget barmhjertig, han tilgiver synder og frelser i nødens stund. Prædikeren 2:11

Søg ikke at være dommer, da du ikke kan tage uret bort, for at du ikke på noget tidspunkt skal frygte den mægtiges ansigt, en snublesten på din retskaffenheds vej. Prædikeren 7:6

Jordens magt er i Herrens hånd, og når tiden er inde, vil han sætte en, der er gavnlig, over den. Prædikeren 10:4

Vær ikke overdrevent klog i din gerning, og pral ikke af dig selv i din nøds stund. Prædikeren 10:26

Herrens gerninger udføres ved dom fra begyndelsen, og fra den tid han udførte dem, satte han deres dele i stand. Prædikeren 16:26

Herren skabte mennesket på jorden og gjorde det til den igen. Han gav det få dage og en kort tid og magt over det, der var på den. Prædikeren 17:1-2

Ydmyg dig, før du bliver syg, og vis omvendelse i syndens stund. Lad intet hindre dig i at indfri dit løfte i rette tid, og udsæt ikke døden for at blive retfærdiggjort. Før du beder, så forbered dig, og vær ikke som en, der frister Herren. Tænk på den vrede, der skal komme ved enden, og hævnens tid, når han vender sit ansigt bort. Når du har mere, så husk sultens tid, og når du er rig, så tænk på fattigdom og nød. Fra morgen til aften skifter tiden, og alting sker hurtigt for Herren. En vis mand frygter i alt, og på syndens dag vogter han sig for forargelse, men en tåbe holder ikke øje med tiden. Prædikeren 18:21-27

Gentag ikke for en anden, hvad der er blevet fortalt dig, så skal det aldrig gå dig værre. Hvad enten det er til ven eller fjende, så tal ikke om andre menneskers liv; og hvis du kan uden at fornærme, så røb dem ikke. For han hørte og iagttog dig, og når tiden kommer, vil han hade dig. Prædikeren 19:7-9

Kundskab om ondskab er ikke visdom, og synderes råd er aldrig klogskab. Prædikeren 19:22

Nogle tier, fordi de ikke har noget at svare, andre tier, fordi de kender sin tid. En vis mand tier, indtil han ser en god tid, men en snakkesalig mand og en tåbe ænser ikke tiden. Prædikeren 20:6-7

En fortælling i utide er som musik i sorg, men piskeslag og visdomsretvisning er aldrig utide. Prædikeren 22:6

Ligesom tømmer, der er bundet sammen i en bygning, ikke kan løses ved at ryste, således skal et hjerte, der er styrket ved råd, aldrig frygte. Prædikeren 22:16

Vær trofast mod din næste i hans fattigdom, så du kan glæde dig over hans velstand, hold fast ved ham i hans nød, så du kan arve med ham, for en ringe ejendom skal ikke altid foragtes, og en rig, der er tåbe, skal ikke beundres. Prædikeren 22:23

Han fylder alt med sin visdom, som Phison og som Tigris i høstens tid. Han lader forstanden vokse som Eufrat og som Jordan i høstens tid. Han lader kundskabens lære fremstå som lyset og som Geon i høstens tid. Prædikeren 24:25-27

Hvad enten en mand er rig eller fattig, hvis han har et godt hjerte over for Herren, skal han altid glæde sig med et muntert ansigt. Prædikeren 26:4

Hvis du er blandt de uforsigtige, så hold øje med tiden, men vær altid blandt forstandige mænd. Prædikeren 27:12

Lån din næste, når han har brug for det, og betal din næste tilbage, når tiden er inde. Hold dit ord og vær trofast mod ham, så skal du altid finde det, du har brug for. Mange regnede det for at være fundet, når de fik lånt noget, og satte dem, der hjalp dem, i ulykke. Indtil han har fået det, kysser han en mands hånd, og for sin næstes penge taler han lydigt; men når han skal betale tilbage, forlænger han tiden, gengælder sørgende ord og klager over tiden. Prædikeren 29:2-5

Misundelse og vrede forkorter livet, og omhu bringer alderdommen før tid. Prædikeren 30:24

Udgyd ikke ord, hvor der er en musiker, og giv ikke visdom i utide. Prædikeren 32:4

Når du ender dine dage og lever, skal du uddele din arv. Prædikeren 33:23

Barmhjertighed er betimelig i nødens tid, som regnskyer i tørkens tid. Prædikeren 35:20

Hold tiden kort, husk pagten, og lad dem fortælle om dine undere. Prædikeren 36:8

Der er en ven, som glæder sig over sin vens lykke, men i nødens stund er han imod ham. Prædikeren 37:4

Giv da plads til lægen, for Herren har skabt ham; lad ham ikke gå fra dig, for du har brug for ham. Der er en tid, hvor de har held i hænderne. For de skal også bede til Herren om, at han må lykkes med det, de giver for at lindre og læge for at forlænge livet. Prædikeren 38:12-14

Og ingen må sige: "Hvad er det? Hvorfor det? For når det passer dem, skal de alle søges. Ved hans befaling stod vandet som en dynge, og ved hans munds ord vandbeholderne." Prædikeren 39:17

Der findes ånder, der er skabt til hævn, men i deres raseri giver de onde slag; i ødelæggelsens stund udøser de deres kraft og stilner skaberens vrede. Prædikeren 39:28

De skal glæde sig over hans befaling og være rede på jorden, når nøden er der, og når deres tid er inde, skal de ikke overtræde hans ord. Så at man ikke kan sige: "Dette er værre end det," for med tiden skal de alle blive godkendt. Prædikeren 39:31,34

Brødre og hjælp er imod trængslens tid, men almisser udfrier mere end begge dele. Prædikeren 40:24

Han skabte månen til at tjene i sin tid til at fastslå tider og til et tegn for verden. Prædikeren 43:6

Noah blev fundet fuldkommen og retfærdig; i vredens tid blev han taget i bytte for verden; derfor blev han ladt tilbage som en rest på jorden, da syndfloden kom. Prædikeren 44:17

Også på Moses' tid gjorde han en barmhjertighedsgerning, han og Kaleb, Jefunnes søn, ved at de modstod menigheden og holdt folket tilbage fra synd og formildede de ugudelige, der knurrede. Prædikeren 46:7

Salomon regerede i en fredelig tid og blev hædret; for Gud skabte ro omkring ham, så han kunne bygge et hus i hans navn og forberede sin helligdom for evigt. Prædikeren 47:13

Josias' erindring er som sammensætningen af den parfume, der fremstilles ved apotekerens kunst: den er sød som honning i alles munde og som musik ved et vingilde. Han opførte sig retskaffent, da folket omvendte sig, og fjernede uretfærdighedens vederstyggeligheder. Han vendte sit hjerte mod Herren, og i de ugudeliges tid grundlagde han gudstjenesten. Prædikeren 49:1-3

Hvordan skal vi ophøje Zorobabel? Selv han var som et segl på højre hånd, således var Jesus, Josadaks søn, som på deres tid byggede huset og opførte et helligt tempel for Herren, som var beredt til evig herlighed. Prædikeren 49:11-12

Så lov nu alles Gud, som alene gør undere overalt, som ophøjer vore dage fra moders liv og handler med os efter sin barmhjertighed. Han giver os et hjertes glæde, og må vi have fred i Israel for evigt, så han kan bekræfte sin barmhjertighed med os og udfri os, når tiden er inde! Prædikeren 50:22-24

Jeg påkaldte Herren, min Herres Fader, at han ikke ville forlade mig i min nøds dage, i de hovmodiges tid, da der ingen hjælp var. Jeg vil altid prise dit navn og synge lovsange med taksigelse; og så blev min bøn hørt. For du frelste mig fra ødelæggelse og udfriede mig fra den onde tid. Derfor vil jeg takke og prise dig og prise dit navn, Herre. Prædikeren 51:10-12

Arbejd dit arbejde i tide, og når sin tid er inde, vil han give dig din løn. Prædikeren 51:30

Husk ikke vore forfædres misgerninger, men tænk på din magt og dit navn nu i denne tid. Baruk 3:5

Da tiden nærmede sig, hvor Mattathias skulle dø, sagde han til sine sønner: "Nu har stolthed og irettesættelse vundet magt, og tiden med ødelæggelse og harme. Vær derfor nu, mine sønner, nidkære for loven og giv jeres liv for jeres fædres pagt. Husk, hvad vore fædre gjorde i deres tid, så skal I modtage stor ære og et evigt navn. Blev Abraham ikke fundet trofast i fristelse, og det blev regnet ham som retfærdighed? Josef holdt budet i sin nød og blev gjort til herre over Egypten." 1 Makkabæerbrev 2:49-53

Det være derfor langt fra mig at skåne mit eget liv i nogen nødens stund, for jeg er ikke bedre end mine brødre. 1 Makkabæerbog 13:5

Da rejste Simon sig og kæmpede for sin nation og brugte en stor del af sin egen ejendom og bevæbnede sin nations tapre mænd og gav dem løn. For på hans tid gik det ham godt, så at hedningerne blev ført ud af deres land, og også de, der var i Davids by i Jerusalem, og som havde bygget sig et tårn, hvorfra de drog ud og besmittede alt omkring helligdommen og gjorde megen skade på det hellige sted. 1 Makkabæerbog 14:32,36

Brødrene, jøderne i Jerusalem og Judæa, ønsker brødrene, jøderne i hele Egypten, sundhed og fred: Gud være jer nådig og huske sin pagt, som han sluttede med Abraham, Isak og Jakob, sine trofaste tjenere; og give jer alle et hjerte til at tjene ham og gøre hans vilje med et godt mod og et villigt sind; og åbne jeres hjerter i hans lov og befalinger og sende jer fred og høre jeres bønner og være ét med jer og aldrig svigte jer i nødens stund. 2 Makkabæerbrev 1:1-5